

Työväen Lauluja

Puolan työväen marsši .:
Marseljeesi .: Vapauden
marsši .: Pontewat mahat

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Tampereen
kaupunginkirjasto

3650 A & W

Jakaja J. Laikka

50: -

Hinta 10 penniä

Puolan työväen marsfi.

Oma sävel.

Wihurit wihaisna taas waiferoiwat,
Sortoa syököwät nyt mustat woimat,
nouskaamme taistohon wäärhyttä vastaan,
kunneffa kohtalo meidät saa!

Matteemme kallis on puhdas ja pyhä;
puolesta sen me riennämme yhä
kaikkien kansojen taistohon suureen!

Sippumme korkeelle nyt liehumaan!

Matteemme kallis on puhdas ja pyhä;

Puolesta sen me riennämme yhä
taistohon, taistohon; Luo weri lipun
mars, eespäin mars! Nyt fiiruhatakaa!

Nääntywät nälfähän raataja orjat,
tuotako weikkojet pelkäijimme!

Ritweihin liittywät nuoretkin, sorjat,
pyöweli kurjaa ei peljätä me!

∴ Raatiiu sen taistossa aatteen suuren
sankarinimi sen pysywi ain; —
hymniä woittojen laulettaessa
kaifuwi huulilta miljoonain!∴

Marjeljeesfi.

Nyt eespäin lapset synnyinmaan,
 Tää päiw' on kunnian,
 Te näätte werilippuaan
 So siron nostawan.
 Ja kentillämme karjuwi
 So raaka armeija,
 Se kotihimme pyrki,
 Tois surmaa, tuhoa!
 Nyt kaikki rintamaan,
 Ja eespäin läykää waan!
 Ja orjain veri jaastainen
 Nyt juoskoon wirtanaan!

Mit' orjalaumat tahtowat
 Nuo hirnuwaltiaan?
 Ja kelle walheen takowat
 Nuo kahleet aijotaan?
 Woi solwausta kurjinta,
 Ken siit' ei wimmaan saa,
 Kun uskaltawat aifoa
 He meidät masentaa!
 Nyt kaikki rintamaan,
 Ja eespäin läykää waan!
 Ja orjain veri jaastainen
 Nyt juoskoon wirtanaan

Nuo millit saisko lafia
 Ne meille lukea!
 Nuo palkkaorjat urhoja
 Sais täällä polkea!
 Voi taivas, mekö nöyrinä
 Maan tomum tainuttais?
 Ja kohtalomme määrätä
 Tuo turja sorto sais?
 Nyt kaikki rintamaan,
 Ja eespäin käykää waan!
 Ja orjain veri saastainen
 Nyt juoskoon wirtanaan!

Te walheen miehet wapiskaa,
 Te kaikkein kauhistus,
 Jo murhathyöme palkan saa
 Ja tulee formaus!
 On teillä vastaan kofa maa —
 Jos kaatuu sankarit,
 Maa uudet urhot nostattaa,
 Ne taas on walmihit!
 Nyt kaikki rintamaan,
 Ja eespäin käykää waan!
 Ja orjain veri saastainen
 Nyt juoskoon wirtanaan!

Oi pyhä weljesrakkkaus,
 Sä johda taistoa!
 Oi lempimämme wapaus

Sä auta taistosja!
 Sä lippuhumme liittöös
 Ja innoſtuſta luo,
 Sä ſortowalta häätäös
 Ja woitto meille tuo!
 Nyt kaiſki rintamaan,
 Ja eespäin käykää waan!
 Ja orjain weri ſaastainen
 Nyt juoſkoon wirtanaan!

Wapauden marsſi.

Säwel: Keſäſien illan kullasja j. n. e.

Työn kautta warttuu wapaus,
 Ja kaſwaa omni maan,
 Työ ompi onnen perustus,
 Työ padot murtaa waan
 Kun koſki wuolas, mahtawa,
 Käy wapauden wuo,
 Se murtaa eſteet matkalla
 Ja oman uran luo.

Sä muista, ett' oot ihminen,
 Et kurja orja maan,
 Sun tieſi käypi taistellen,
 Se ohjaa parempaan,
 Jos tiedät, että wapaus

Työn hedelmänä on
Ja tosi onnen perustus
Työ, toimi moitteeton.

Et silloin kurja orja lie,
Kun työtä teet kuin mies,
Työ onnehen jun ferran wie,
Ja sileä ompii ties.
Ken orja on? Ken vapaa on?
Sen nähdä vielä saat,
Kun kautta ajan aallokon
Käy aatteet voimakkaat.

Käs' lyb'ös meljen kätchen,
Ja käyös liittohon,
Ken yksin astuu kamppailen,
Sen matka pitkä on,
Mut' liitosja jos taistellaan,
Niin taitval lyhenee!
Siis työmies, yhdistyen waan,
Eä työtäs uuraast' teet!

Pontewat mahat.

Maha pontewa Suomenkin herroilla on,
Se on köyhien tuotteiden tanner,
Niin pullea, ihrainen, taipumaton,

Se on herffuin ja lonjakin manner.
 Tämä watsa se tunturia muistuttaa,
 Sitä hymmenet, hymmenet täytellä saa.

Kyllä jätkät ne metsissä telmätä woi,
 Pohjan koskissa tukkeja uittaa.
 Heidän laulunsa raikkaasti siellä soi,
 Kun he reippaana koskia joutaa.
 He kun nuorteat woinansa ponnistaa,
 Siten herrat ne itjensä pulleats saa.

Herrat loikowat pehmeillä patjoillaan
 Sekapäisinä houreessa wiinan,
 Ja rosvotunnelmat mielesfään,
 Salajuonia kekfiwät piinan.
 Se routvien miestä niin innoittaa,
 Että köyhät waan kurjuutta kärjiä saa.

Olen nähnyt porhonne raiwossaan,
 Niiden frousfanoja kuullut
 Orjien kimpussa reuhatessaan,
 Olen hiijä nähneeni luullut.
 Niin synkästi mieltäni murrentaa,
 Että köyhät waan laiskoja ruokkia saa.

Turun, Helsingin, Tampereen, Oulunkin
 Olen nähnyttä herrat potrat,
 Siks' synkkänä mieleni lainehtii
 Sekä nyrkkihin kouristuu foprat.

Tammik. 16.
31/5 - 36. - 50

Herrat riettahat mäsää ja ofientaa,
Siks' on furjuutta täynnä tää kanja ja maa.

Hajuvesien hauteesja liimailee
Nuor herrasneitoset norjat.
Heitä syöttäläslaiskurit pyhdystelee —
Kas, kuinka ne onfin forjat!
Mäkö moinen se mieltäni iljettää.
Maamvauwa on herrojen jaffi tää.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto